

РЕШЕНИЕ

№ 4760

гр. София, 16.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 21.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3553** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на И. И. Ч., подадена чрез адв.М.-С., срещу Отказ с рег.№КА-429/19.03.2021г. на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" да ѝ се предоставят, на основание чл.36, ал.4 ЗДАНС и чл.3 и сл. от Наредба №I-7 от 13.07.2009г. за реда за достъп до информационните фондове на ДАНС, данни по заявление с вх.№РД-616/05.03.2021г., дали ДАНС обработва или е обработвала нейни лични данни и в случай, че такава информация е обработвана, на основание чл.36, ал.6 ЗДАНС, да ѝ бъде предоставено копие на хартиен носител от тези данни. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен в противоречие на материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Иска се оспореният административен акт да бъде отменен. Претендират са направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят И. И. Ч., р.пр., не се явява. Чрез пълномощника си адв.Писарска в съд.з. и в представени от нея писмени бележки, поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата председателя на ДАНС, чрез процесуалния си представител А. в съд.з. и в представена от нея писмена защита, оспорва жалбата и иска да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал.1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на

обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Със заявление с вх.№РД-616/05.03.2021г. жалбоподателката И. И. Ч. е поискала от председателя на ДАНС да ѝ се предоставят данни на основание чл.36, ал.4 ЗДАНС и чл.3 и сл. от Наредба №1-7 от 13.07.2009г. за реда за достъп до информационните фондове на ДАНС, дали ДАНС обработва или е обработвала нейни лични данни и в случай, че такава информация е обработвана, на основание чл.36, ал.6 ЗДАНС, да ѝ бъде предоставено копие на хартиен носител от обработваните нейни лични данни.

С Отказ с рег.№КА-429/19.03.2021г. на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" е отказано да се предоставят исканите с горното заявление данни, като отказът е мотивиран с чл.36, ал.7 ЗДАНС и чл.11, ал.1 от Наредба №1-7 от 13.07.2009г. за реда за достъп до информационните фондове на ДАНС - поради обстоятелството, че би възникнала опасност за опазването на информация, класифицирана като държавна или служебна тайна, както и че предоставянето на тази информация би накърнило изпълнението на законово определените задачи на Агенцията.

Жалбата срещу отказа е подадена на 02.04.2021г.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена от лице с правен интерес от оспорването, в предвидения в чл. 149, ал.1 АПК срок, срещу подлежащ на обжалване акт съгласно чл.36, ал.9 ЗДАНС. По съществува на жалбата съдът, като съобрази изискването на чл. 168 АПК да провери изцяло законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК, взе предвид следното:

Отказът е постановен от компетентен орган съгласно чл.36, ал.5 ЗДАНС – председателя на ДАНС, във формата по ал.8 – писмена, с посочено правно основание. Т.е. административният акт е валиден. Не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да се явява основание за неговата отмяна.

По приложението на материалния закон и относно съответствието на административния акт с целта на азкона, съдът съобрази следното:

Съгласно чл.15, ал.1 от Общ регламент относно защита на личните данни (Регламент (ЕС) 2016/679), субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

Правото на жалбоподателя да иска достъп до личните си данни под форма и начин по

негова преценка поражда задължението за администратора на лични данни да го предостави пълно или частично в зависимост от предвидените в закон хипотези или да откаже предоставянето му.

Разпоредбата на чл. 37а ЗЗЛД регламентира хипотезите, при които достъпът може да бъде отказан или ограничен. Съгласно ал.1 на с.р. администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за: националната сигурност; отбраната; обществения ред и сигурност; предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; изпълнението по гражданскоправни искиове.

Съгласно ал.2, условията и редът за прилагане на ал. 1 се определят със закон и в съответствие с чл. 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Т.е., в съответствие с посочения текст, администраторът отказва пълно предоставяне на данни, когато това е предвидено в специален закон.

В настоящият случай е приложима разпоредбата на чл. 36, ал.7 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" /ЗДАНС/, която предвижда пет хипотези, при които органите на агенцията отказват изцяло предоставянето на данни - когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

Съгласно чл.12а, ал.3 ЗЗЛД, когато информацията съдържа данни, представляващи класифицирана информация, се прилага редът за достъп по Закона за защита на класифицираната информация. Съгласно чл.25 и 26 ЗЗКИ нерегламентираният достъп до тази информация би създал опасност за или би увредил интересите на Република България, свързани с националната сигурност, отбраната, външната политика или защитата на конституционно установения ред /държавна тайна/; съответно - би се отразила неблагоприятно на интересите на държавата или би увредил друг правнозащитен интерес /служебна тайна/. Представен е и списък на категориите информация, подлежащи на класификация като служебна тайна в ДАНС, Приложение към Заповед рег.№3-1031/05.05.2020г. на председателя на ДАНС.

Горната информация е защитена от нормата на чл.36, ал.8 ЗДАНС, съгласно която уведомяването на заявителите за отказа по ал.7 се извършва писмено, като се посочва само правното основание. Предоставянето на данни за фактическите обстоятелства, въз основа на които е направен отказа за предоставяне на лични данни, ще представлява нарушение на принципа "необходимост да се знае" по чл. 3 от Закона за

защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/. Съгласно чл. 3, ал.2 ЗЗКИ, принципът "необходимост да се знае" се състои в ограничаване на достъпа само до определена класифицирана информация и само за лица, чиито служебни задължения или конкретно възложена задача налагат такъв достъп. В случая не се установява жалбоподателят да е лице, чиито служебни задължения налагат такъв достъп, както и не е налице предпоставката "конкретно възложена задача".

Т.е. преценката дали предоставянето на търсената информация би довело до възникване на опасност за опазването на класифицирана информация и дали предоставянето на тази информация би накърнило изпълнението на законово определените задачи на Агенцията, е предоставена на оперативната самостоятелност на административния орган. Индиция в този смисъл е и изискването да се посочва само правното основание на отказа, като липсва задължение за излагане на мотиви в административния акт, които съдът да прецени по същество.

По искането да се отговори дали такава информация въобще се съхранява и обработва, съдът намира че положителния отговор на този въпрос имплицитно се съдържа в отказа да бъде предоставена; т.е. очевидно тя се обработва, но се преценява за класифицирана или евентуално накърняваща изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

По изложените съображения, съдът като намира жалбата за неоснователна, приема, че същата следва да бъде отхвърлена.

На основание чл.143, ал.3 във вр. с чл.78, ал.8 ГПК във вр. с чл.144 АПК и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ДАНС ще следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. Ч. срещу Отказ с рег.№КА-429/19.03.2021г. на Председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" да ѝ предостави данни по заявление с вх.№РД-616/05.03.2021г.

ОСЪЖДА И. И. Ч., с [ЕГН], да заплати на Държавна агенция "Национална сигурност" съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: